

Hoop voor 2024 – Romeinen 8:18-20

- Romeinen 8:18-24a (deze keer uit de NBV en niet uit de NBV'21!!)

¹⁸Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. ¹⁹De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn. ²⁰Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar ze heeft hoop gekregen, ²¹omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt. ²²Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. ²³En dat niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn, de verlossing van ons sterfelijk bestaan. ²⁴In deze hoop zijn we gered.

- Luister/kijklied: deze clip: https://1drv.ms/v/s!AmRTgS_dSMzkqDc_06RWusn_Z6-V?e=Lwfxlt

Preek

Lieve mensen,

Slide: broken bottles in the hotel lobby

Zo begint het lied van Kodaline. Scherven van je bestaan. En scherven brengen vaak geen geluk. Scherven zijn veel meer beeld van zinloosheid. Je fietst er doorheen. Je band lek. Ze breken het licht, maar vaak niet in mooie patronen.

Paulus heeft het over zinloosheid. Als hij kijkt naar de wereld – en wij kijken met hem mee – wat ziet hij dan? Er gaat zoveel stuk. Er is zoveel pijn. Lijden dat geen einde lijkt te kennen. We zien gijzelaars in Gaza. Palestijnse peuters onder het puin. Russische raketten op een ziekenhuis in Oekraïne. Een verdeelde wereld, waar mensen en groepen tegenover elkaar staan. Het lijden is groot.

In de clip zag je rechts een beeld. Hier van iets dichterbij.

Slide:

Het moet de wereld voorstellen. Een volmaakt gladde bol, waar een diepe scheur doorheen loopt. De wereld is kapot. Misschien jouw wereld ook wel. Je ideaalbeeld gebarsten. Je dromen in duigen. Tranen met tuiten. Je begon vol goede moed aan 2023, maar wat viel het tegen. En nu wéér een nieuw jaar. Je ervaart de zinloosheid aan den lijve. Peter hield daarover op oudejaarsdag nog een indringende preek van Tim Keller. Zoveel duisternis. Waar vind je licht? Zoveel gebrokenheid. Waar vind je heling?

Broken bottles in a hotel lobby. Je staat bij de scherven van je bestaan. De wereld is een puinhoop. Je hoop ligt aan puin. Zinloos, noemt Paulus het. En het is goed om dat te laten staan. Zoek niet overal iets achter. Een verborgen boodschap van God. Of een mooier plan waar het in zou passen. Soms gebeuren er gewoon dingen. En *that's it*.

Maar ... zinloos betekent nog niet hopeloos!

Slide: HOOP: de Heer is onder ons present

Hoop. Wat is hoop. Ik hoorde niet zo lang geleden deze definitie. De Heer is onder ons present. God heeft sinds de zondeval de wereld niet overgelaten aan haar lot. Het beeld dat je net zag, van die prachtig bol met een diepe kloof. Dat beeld zei nog iets. Er zit een schaal onder. Beeld van Psalm 56. God vangt onze tranen op in een kruik. Je verdriet vloeit niet weg, maar komt rechtstreeks in Gods hart. God is er bij. En laat je tranen niet verloren gaan.

Paulus wil ons in dit hoofdstuk hoop geven. Hij is er van overtuigd dat het lijden van nu niet opweegt tegen wat komt. Dat is zoveel dieper, zoveel lichter, zoveel heller dan je je kunt voorstellen. Het staat in geen verhouding tot elkaar. Allesovertreffend wacht de toekomst op jou en mij.

Paulus lijkt dat erg in de toekomst te leggen. Het is nu nog pijnlijk, zinloos en vaak heilloos. Maar, stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw. Als hoop echter betekent: de Heer is onder ons present. Wat heeft Paulus dan te bieden voor nu!? Jezus zei toch ook: ik ben met jullie, tot aan de voltooiing van de wereld? Hoe werkt dat in het hier en nu? Is het onze tijd uitzitten? En dan komt het goed? Ik wil ook hoop voor 2024!! Ook als Jezus nog niet terugkomt!!

Nou, Paulus heeft het over de Geest, die ons bijstaat. Even na onze tekst staat:

Slide: ²⁶En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.

God geeft zijn Geest. Ook vandaag aan jou en mij. Die voor je bidt als het donker is. Maar die ook inspireert om het vol ter houden. Die je helpt geloven. De Geest, dat is God vandaag in jou. Die is onze hoop. En er is nog wat. Want Paulus schrijft ook:

Slide: ¹⁹De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat openbaar wordt wie Gods kinderen zijn.

We hebben de neiging om dat in de toekomst te leggen. Straks zal dat openbaar worden. Als Jezus terugkomt. Maar Paulus heeft vlak vóór onze tekst geschreven: *De Geest zelf verzekert onze geest dat we Gods kinderen zijn* (vers 16). Dus waar ziet de schepping reikhalzend naar uit? Dat jij en ik opstaan. Als gelovige mensen, misschien wankel en twijfelend, maar als gelovige mensen, kinderen

van God, naar buiten treden. De boodschap van de toekomst in deze wereld indragen. Door nu alvast te leven wat Jezus ons voorleefde. Daar heeft de schepping dringend behoefte aan.

De Heer is onder ons present. Ja! In jou en mij!!! We hoeven niet naar boven te gaan zitten staren. Of op een wonder te gaan zitten wachten. Op de komst van Jezus. Nee, in jou en mij is Jezus hier. En wij zijn geroepen om hoopverleners te zijn. Door te doen wat Jezus doet. Brood uitdelen, vreugde geven, vrede brengen. Wij zijn de handen en voeten van Jezus. De schepping ziet er reikhalzend naar uit, dat wij opkomen voor recht. Dat we de wereld beschermen en bewaren. Het doel van ons geloof is niet, dat wij straks op de nieuwe aarde mogen leven. Ook dat zal zo zijn, schrijft Paulus. En dat is een enorme troost. Maar het doel is vooral dat wij de aarde hoop geven op die nieuwe tijd. Door die nieuwheid deze wereld in te dragen. Door Jezus te representeren. Zijn koninkrijk te verspreiden.

Deze week startte er een campagne van SIRE:

Filmpje laten zien: https://1drv.ms/v/s!AmRTgS_dSMzkgf1AxjKyB_pnCaMLWg?e=kz5Mkg

Puntjes van licht, soms zijn ze groot, soms zijn ze klein. Je kunt ze zoeken, maar je kan er ook één zijn. Dat laatste, dat is waar Paulus volgens mij op doelt als het gaat om hoop. Niet alleen naar de toekomst leggen. Niet alleen voor mensen die het geloven. Nee, heel de schepping verlangt van jou dat je hoop geeft. Dat je licht voor de wereld bent, zoals Jezus ook zegt in de Bergrede (Mat.5:14)

Dat licht, waarmee de Bijbel ooit, lang geleden, mee begon. En zo begon het refrein van het lied van Kodoline:

Slide: I've got high hopes, it takes me back to when we started

God wil weer een volmaakte wereld. Die niet gebukt gaat onder zinloosheid. Die niet gebarsten is door al het verdriet. Maar heel. Goed. Volgens Gods bedoeling. Die hoop mag jij vertolken. Die hoop mag jij zijn.

Slide:

Aan het einde van de clip zie je Roos richting de stad bewegen. De stad, waar het leven vaak kil is. Waar mensen slapen in de kou, zonder hoop op verbetering. Waar armoede en eenzaamheid veel vaker aanwezig is dan je vermoedt. Wees de hoop voor veel mensen. Ga er op uit. Deel je leven. Dan wordt 2024 een jaar vol hoop voor heel veel mensen.

Amen